

alt Falb mig klart, at der paa dette Punkt maa være en Forglemmelse fra den ene af Listeførernes Side, saa at Stemmerne burde være komne mig til gode. Dernæst viste det sig senere ved en nøjagtigere Optælling, at en og samme Mand stod paa den ene Liste opført som stemmende for S. R. Larsen, paa den anden for A. R. Sørensen. Hvad gjorde saa Valgbestyrelsen? Den skønnede da, som der staar i Erklæringen, „at denne Stemme burde rettelig tilhøre S. R. Larsen.“ Saa reduceredes altsaa mit Stemmetal yderligere med en Stemme, saa at der kun blev 6 tilbage. Hvis det ærede Medlem for Ajsens vilde have ladet mig beholde disse 6, vilde jeg endda have været ham meget taknemmelig, men han gaar mere radikal til Værks. Han stryger alle disse Stemmer en Gang til, og saa bliver der kun en Stemme forstet paa 1. Men den Sammenstilling, han i Dag kom med, viser, at det nu skulde gaa lige op. Jeg blev ikke ganske klar paa, hvordan det gik til, men sikkert er det, at en Reduktion til 1, kun kan ske ved, at det ærede Medlem berøver mig mine Stemmer to Gange.

Ordføreren (M. F. Christensen): Jeg skal indskrænke mig til en ganske kort og som jeg haaber afsluttende Bemærkning. Der er i Djebløkket ikke flere Talere indtaget, og vi længes vel alle efter at se Resultatet. Men jeg bliver nødt til at udtrykke min Tilfredshed med den Reserve, hvormed det ærede Medlem for Aarhus (Reis) rykkede i Marken, thi den Reserve bestod, saa vidt jeg kunde skønne, af nogle, som endnu ligge i Reserve, og saa en Mand, for hvem det hele staar noget dunkelt. Jeg er meget glad ved, at han ikke kom frem med flere, thi jeg tror ikke, at det i Realiteten vilde gøre nogen Forskel, om nogle flere kom frem, eller nogle flere bleve staaende i Reserven. Jeg skal blot over for det ærede Medlem for Stubbekøbing (M. F. Larsen) gøre opmærksom paa, at der fra Flertallets Side ikke har fundet nogen Realitetsændring Sted i Betænkningen, saaledes at der er nogen Forskel mellem den foreløbige og endelige Betænkning. De Endringer, der ere foretagne, er af ganske formel Natur, som jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa. Der er blot en Ting, som jeg nu vil holde klart frem for Tingets Medlemmer, inden vi stride til Afstemning, og det er, hvad der ogsaa tidligere er gjort opmærksom paa, at her i denne Sag staa ikke Vidner mod Vidner, men der staa i

Hold Bidner, hver om sin Historie. Det ene Hold Bidner vidner om, hvad der foregik, den Gang Borgmesteren og den samlede Valgbestyrelse var paa Tribunen, og da Tribunen var fuld; da blev der ikke givet nogen Tidsfrist. Det andet Hold Bidner vidner om, hvad der foregik, da Borgmesteren kom op paa Tribunen; da var der kun meget faa til Stede, og der sigte de alle sammen, at der blev givet en Tidsfrist. Efter dette skal jeg fastholde min en Gang gjorde Indstilling om, at Valget forkastes, idet jeg hævder, at Bevis er ført paa fyldestgørende Maade for, at der af Borgmester Thiele i hans Egenskab som Valgbestyrelsens Formand paa det forud opgivne Sted fra Valgtribunen er givet en Tidsfrist i udtrykkelig Strid med Valglovens § 42.

Berntsen: Jeg skal fatte mig meget kort, da jeg antager, at Tingets ærede Medlemmer helst nu vilde gaa til Afstemning. Den ærede Ordfører begyndte sit forrige Foredrag med at oplæse, hvad der angaaende Tidsfristen ved Standerborg-Valget havde staaet i „Horsens Avis“ eller Forhørene, og kom derved til at referere en Udtalelse om at der var telefoneret mellem den valgte Kandidat og en Købmand i Standerborg. Jeg skal i den Anledning meddele, at den nævnte Købmand i Standerborg, Hr. S. Saks, er her til Stede paa Tilhørepradsen, og har sendt mig et Brev, i hvilket han erklærer denne Meddelelse for aldeles urigtig. Den ærede Ordfører vidste ikke, om den faldne Kandidat havde været paa Valgtribunen, da den omtalte Frist skulde være givet. Hvor ved den ærede Ordfører, at han ikke var paa Tribunen? Det ved han ikke en Smule om. Det er høist sandsynligt, at han har været der, thi hvor skulde han ellers have været, da han var Kandidat, han havde netop sin Plads der for at kontrollere alt, hvad der foregik. Den ærede Ordfører udtalte, at det kan være, at dette Ting har godkendt flere Valg, der burde være forfaste. Ja, det er en Dom over Tingets Beslutninger, som maa staa for den ærede Ordførers Regning. Jeg skal ikke disputere med den ærede Ordfører om, hvorvidt mit Ansigt er smilende eller ej, det kommer ikke denne Sag ved. For Resten tror jeg, at i den Retning kunne den ærede Ordfører og jeg tage hinanden i Haanden, derimod er det maasse vanskeligt for den ærede Ordfører at tage en Sag alvorligt, men det er en Sag for sig. Til det ærede Medlem for Røge skal jeg kun gøre et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem sammenlignede mine Udtalelser angaaende Valgene i Aalborg og